

ՀԱՅԳԻՏԱԿԹԻՒՆՆԵՐ

Սրբոց Յակոբեանց Միաբանութիւնը, ոռոգի համեմատաբար կարճ ու պայմանադրական ըրջանէ մը ետք, կ'ունենաց դարձեալ իր արժանաւոր Գահակալը, յանձին Հիւսիսային Ամերիկայի բազմաջան ու բազմամայ Առաջնորդ Գերշ. Տ. Թորգոմ Արքեպօ. Մանուկիանի:

Արգարև, Տ. Թորգոմ Սրբազն բացառիկ տեղ մը կը գրաւէ Հայց Եկեղեցւոյ այժմու իշխանաւորներու շարքին: Իբրև հովիւու վարչակէտ, զրող ու բանաստեղծ, մեր շարականագիտաւոթեան հմուտ հոգեռական ու Քրիստոսի Եկեղեցիին անձանձիր ու անձնդիր պաշտօնեայ — արժանիքներ՝ որոնցմէ մէկը կոմ երկութը միայն բաւ պիտի գայքին առաջնորդելու ևնթական նուիրապետական Աթոռի մը բարձունքին — ան կը գրաւէ անվերապահ սէրն ու համակրանքը հայութեան հոծ զանգուածներուն: Աւելին, իբրև անդում Ս. Աւելիոս, երիտասարդական տարիներու իր աշխոյթ ու բազմեանդն գործունէութեամբ, իբրև Տեսուչ Տպարանի, Փոխ-Տեսուչ և ազա Տեսուչ Ժուանդարաց, Վարժարանի և Ընծայարանի, Փոխ Խմբագիր Ափանաի, կազմող ու զեկավորող եկեղեցական երգչախումբերու և սիրուած ուսուցիչը զոյտ վարժարաններուն, ընտրեալ Պատրիարքը շոհած է նուե ու մանաւանդ լոյն համակրութիւնն ու բուլուանուէր յարգանքը Սաղիմահայ հասարակութեան, որ միշտ ալ ուղած է ծիստկատար պաշտօնեայէ տելի բան մը տեսնել իր գլխուն կաւակրօնութեան խորհրդանիշ վեղորը կրող ամէն Ս. Յակոբեանց Միաբանէ:

Տ. Թորգոմ Սրբազնի ընտրութիւնը, իբրև յաջորդը Տ. Եղիշէ Պատրիարքին, մեր միտքը ետ կը տանի մօտ 60 տարիներ, ուր գարձեալ Թորգոմ Սրբազն մը (Դուչակեան) կ'ընարուէր իբրև յաջորդը Տ. Եղիշէ (Դուրիսան) Պատրիարքի: Անուններու կրկնումէն զատ, ուշագրաւ է այն կէտը՝ որ իբրուու կը միացնէ յենարդի ու լազուզը, հոգեկան կապը՝ ուրիշ խօսքով,

որ արեան կապէն աւելի ամուր ու անբեկանելի է յաճախ:

Եթէ ուզենք եղիշէ Ա. ի ու Թորգոմ Ա. ի, և Եղիշէ Բ. ի ու Թորգոմ Բ. ի կը թութեան, կենցաղին, մատյութեան ու աշխարհանայեացքին միջնէ հանգիտութեան գիծեր նշմարել ու նշնլ, որևէ զժուարութեան առջև չենք գտներ մենք զժեզ: Երկու զոյգերն ալ ուսուցիչը՝ աշակերտ կապով կու գայքին նոխ իրար մօտ, երկուքն ալ եղած են հոգեոր դպրանոցներու — առաջին երկութը՝ Արմաշի, իսկ վերջին երկութը՝ Երուսաղէմի ժառանգուարացի մէջ — կրթական նուիրեալ մշակներ, զարեւով Փոխ-Տեսուչի և Տեսուչի պաշտօններ, երկուքն ալ բներած են իրենց պատուարեր լուման Հայ կրօնական գրականութեան ու բանասահզնութեան գանձարանին, երկուքն ալ իրենց հոգեոր առաքելութեան լծորդած են մտաւոր զարգոցումի բարիքը: Ի վերջոյ, երկուքն ալ (կրկնուած այս բառին ետին իմաստ երկու զոյգերը) եղած են պիերճախօս քարոզիչներ, իբրենց խօսքին հմայքը փոխանցելով Աստուծոյ խօսքին ու Ս. Գրական ճշմարտութիւններուն ծարաւը ունեցող բազմութիւններուն:

Իբրև Ասաջնորդ արաւասահմանի հայութեան մեծագոյն թեմին, Տ. Թորգոմ Սրբազն տասնամեկներու զրայ երկարող իր փորձառութեամբ ցուցաբերած է վարչագէտի և իմաստուն զեկավարի բարձր շնորհներ: Ամերիկայի 28 տարիներու իր առաջնորդական պաշտօնները, առաջին շնորհ Արեմանան՝ իսկ մեացեալ քանչչորդ Արեմեկեան թհմին մէջ, աննախընթաց պիտի մեայ սիրեւարանայ եկեղեցական մեր տարեկառութեանց մէջ, թէ՛ իր ակազութեամբ և թէ՛ մանաւանդ իր գերազանց արդիւնաւորութեամբ:

Իբրև մաքի մորդ, նորընաւիր Պատրիարքը իր գրական խօսնուած քը յայտնաբարած է իր ուսանողական օրերէն: Եւն-Մահ ծածկանունով իր քերթուածները, նուրբ յուզականութեամբ թաթա-

ւուն, մեծագոյն մասամբ ամփոփուած յետազգին շվանքի Օրերը անունով համարին մէջ, կրօնաշունչ իր քարոզները (բանաստեղծական արձակով) պարունակող շնուրքին Հետշը, «Կոմիտասի Հանճարը» - սրուն մեծագոյն հիմացներին է եղած - կեսնը ու զործը համապարփակ վեր լուծումով մը սկսող զիրքը, «Հայրիկ ջանաց և այլ գործեր, երկեցեակր անցնող իրենց թիւով, գերազայն ապացոյցն են իր քեզուն ու բանաստեղծ մաքին ու բարձրաթռիչ երետկայտոթեան, զգոյւն սրտի մը զույրու ակունքներէն իրենց բիումը առնող:

Փոթորիկներ անպակաս եղած են միշտ սրբազն այս Համատառւթեան գլխուն, չափ են եղած քարերը՝ նետուած համատառաստ այս կաղնիի ճիւղերուն: Հայց անտեած է ու մեացած կիսատրոդ՝ խրած ըլլալով իր արմատները մեր ժողովուրդի բոլոր խուներու բարեպաշտիկ հոգիին մէջ: Բալորին աշխերը ուղղուած են Երուաղիմի Ա. Աթոռին, որ արտասահմանի մեր ամոյաստաններուն մէջ ժամանակի մաշնումն չազդուազ առկաւաթիւ համատառաջիւններէն է եղած որ, գիտակ իր նախախնամական դերին, տասնամեակներ շարունակ մատուռակած է հոգիւներ՝ աշխարհի չորս հոգիրուն սփռուած մեր ժողովուրդի զաւակներուն:

Պաշտօնները կ'արդիւնաւորուին երբ դանոնք վարելու կոչուած յարմար ու կարող անձնը գտնուին: Ա. Յակոբեանց Միարանութիւնը իմաստուն քայլը առար ընթրիով Տ. Թորգոմ Սրբազնը բարձր ու պատասխանատու այս պաշտօնին, «Ր փաքէ աւելի պարտքի օղակ մըն է զգին այդ բարձաւորին հասած Հայ Եկեղեցւոյ իշխանաւորին, և զոր մեծապէս փառա-

ւորած են Պարսնտէրներ ու Շղթայակիրներ, ու անոնց հետքերուն վրային քալող անձնագոհն ու մեծանողի Գահակալները պանծաւիի այս Աթոռին:

Էսուած է իրաւամբ թէ եթէ Ս. Էջմիածինը գլուխս է Հայց, Եկեղեցւոյ, Երուաղիմի ալ սիրան է անոր: Բարեթիստութիւն է մեր բազմաշարշար ժողովուրդին որ գլուխը սրտին զօդող ոսկի թերը երբեք չէ թուլցած, ինչ որ պիտի յանդէր ազգային-Եկեղեցական մեր մեթեսայի խանգարումին: Այդ կոպը աւելի քան զօրաւոր է այսօր, երբ Սաղիմանայ գահուն կու գայ բազմիլ Ս. Էջմիածնի Մայր Աթոռոյ հանդէպ իր անվերապահ ու բոլորանուէր սիրոյն գերազոյն ապացոյցը բազմից յայտնաբերած Ամեն: Տ. Թորգոմ Սրբազնը:

Վկասն ենք թէ Տիրոջմէ Տ. Թորգոմ Սրբազնին առատօրէն պարգևուած քանդականները առաւել ևս պիտի աճին ու արժեկորուին Երուաղիմի Ս. Աթոռին վրայ: ուր այնքան լայն է հոգեսոր ու կրթեական գործունէութեան զաշտը, և ուր այնքան զգալի է կարիքը ասպարէզին լրիւ պատրաստութեամբը զրահուած հոգեսոր պաշտօնեաներու:

Մեր միակ մաղթանքն է այս առիթով որ Տէրը անփորձ ու անվտանգ պահէ նույիրական այս ժառանգութիւնը իր կենառույգ Գահակալով, որ ժամանակի գլունին դէմ երիտասարդական կորովով կենալու ու գործելու գաղտնիքին է տիրացած, և շնորհէ անոր շուրջը բոլորուած Ա. Յակոբեանց զինուսրեալ Միարանութեան նոր եռանդ՝ առաջնորդելու համար ազգային այս նաւը 21րդ դարու զեղածիծաղ տիունքին:

գ. ձ.

